

בקליעת ניתור אופיינית, כובש סל נוסף מעל ירמין (4) וטרקנוב (מוסתר), כשמאחור נראה אולסי פרי. במשחק השני זכה ברקוביץ לשבחים מפי גומלסקי.

דגלים ותופים המושבה הישראלית, ש' מנתה כמעט 4000 איש, חוגגת את הנצחון שבדרך. משמאל: מיקי ברקוביץ

לי ג'ונסון, האיש שקלט 25 כדורים חוזרים וקלע 49 נקודות "בכל פעם הלכתי למות!"

ליום ככל פינה ופינה, ההרגשה היתה כאילו אנחנו נמצאים במישחקים האולימפיים. הרעש מסביב, הקהל הרב, העיתונאים והצלמים שהיו במקום — כולם היקשו עליי להתרכז לקראת המישחק. לכן עליתי לחדרי כי מלון, נעלתי אותו מבפנים והתיחלתי לחשוב על טקאצ'קו: כיצד עוצרים את היצור הזה?

ידעתי שבלעדי קווין תוטל עליי מעמסה כבדה. מיטחה כאילו לחיש באוזני מכבי נגד הענק הזה עם ה-2:20 לחיות או להדול! כשהגענו לאולם, היו שם ישראליים רבים, איטל יצרו אווירה נהדרת ומלחמה שכל קבוצה מייחלת לעצמה במישחקי חוץ. כמו שתיארת לעצמי, הענק הזה, טקאצ'קו, אינו מסוגל לנתר, למרות זאת הרגשתי במישחק הראשון כאילו אני כנסה לקלוע מעל בניין גבוה, לא הצלחתי לפגוע בסל. הכדור החטיא טוב ויטב את החישוב, ובכל פיספוס כזה הרגשתי בתוך תוכי כאילו מת. הפסדנו 79:67 לא היה שום דבר שיכול לשנות את העובדה הזו. אבל אכזרתי לעצמי: מחר נחל אותם על בטוח: מאוחר יותר באותו לילה של ההפסד, ערב המישחק השני, חיטבתי בידה עם המאמן צבי טרף כיצד להקשות על הענק ולשבת את צורת הישי חקו, החלטנו להרחיק אותו מן הסל, עליידי כך שאנסה לקלוע מבחוץ כשאני עם הפנים לסל.

למחרת האוירה היתה רצינית ביותר. כולם היו בתחושה, ידענו שהפסד פירושו סוף הסיפור בגביע אירופה. עבורי, כשיחקו המישחק רק בגביע אירופה, זו מכה קשה. הרבה זמן לא חשתי רצון כזה לנצח, ואכן, המישחק נמשך ומגיש הלך לנו כמו ששיחקנו עוד לפני פגרת חג המולד, התכסס עם טקאצ'קו פעל כמו בתיכנון, הוא היה מחוץ לתמונה, ואני הצלחתי בקליעות החוץ, כל קליעה בול החוץ לי את הביתחון. הרוסים אוטום איימו עלינו בסיוס, אבל הנצחון היה שלנו מרגע הראשון.

אכזב, כשהוא נועל נעל ספורט בגלוי הפנועה ונעל רגילה ברגליו השנייה — ידעתי שהוא כבר לא יוכל לשחק נגד הרוסים. זה היה הרגע הקשה הראשון שלי כמסע הזה לבלגיה. חשבת כיצד נתגבר על הרוסים. כשישחקו ציד מצויין בקוויז מגי יאלץ לוותר על המאבק.

בבואנו לאנטוורפן היו ישראליים

כבר בנסיעה בטקסי לנמליה תעופה ברגוריון, ביום שלישי בל ורבע בבוקר, התרגשתי לקראת המישחקים הצפויים נגד הרוסים. כשהגעתי לנמל היו שם כבר 200-300 ישראלים שחיכו לטיסה לאנטוורפן. מייד אחר כך, כשהגיע למקום קווין מגי — שצער בקושי, בעיקבות הפגיעה הקשה בקרסולו בדרכי נגד הפועל תל-

עזרה רוסית למרות המאבקים המרים שניהלו הרוסים והישראלים בתוך 24 שעות, נותר סרגיי טרקנוב ספורטאי מופת. כאן הוא עוזר למיקי ברקוביץ לקום. אחרי שהפילו

הודעה לנשים דרך מקורית מצאו שני ישראלים כדי להניח המירקע. הם תלו סדין ענק וציינו היכן הם. מעניין אם איתרו אותם.

(המשך בעמוד 39)
לצסק"א את הלוחסוס לבחור לעצמם ארץ ניטרלית, למרות שגם נציגי הכדורסל מספרד ואיטליה, המעורבים במישחקים הללו, אינם מאושרים כל כך מן המיפגש הכפול, העשוי להקנות יתרון לאחת מן הקבוצות, שתנצח פעמיים (דבר שלא קרה עד כה). ולארימיר טקאצ'קו הענק (2.20, 150 קילוגרם), אוקראיני המכונה בי צדק ה"אדם, הטיל תמיד את חתי תו על הכדורסלנים הישראליים. הוא שיחק עד כה נגד נבחרת ישראל, ותמיד היתה ידו על העליונה. העונה, בשנתו הראשונה במדי צסק"א מוס" קבה, נחל הפסד ראשון לישראל. במישחק הראשון, שבו נוצחה מכבי 79:67, התברר כי טקאצ'קו הוא תופ" עה שקשה מאוד להתגבר עליה. אך כשנא המישחק השני, וטקאצ'קו היה

חסריאונים מול ענקי מכבי, אולסי פרי ולי ג'ונסון — ובמידה רבה בזכות שינוי טקטי שביצעו המאמנים הצ' עירים, צבי טרף ומשה ויינקרנץ — הוכח שוב, בפעם המיידורעכמה, שבסי פורט הכל אפשרי, ושעם קצת מחשבה ותושיה ניתן להתגבר על נתונים גופי ניים עדיפים ולהגיע ל-87:81. המאמנים הצעירים של מכבי טרף (33) ווינקרנץ (29) גברו במישחק השני במאבק המוחות על הצמד המבו גר יותר, גומלסקי (61) וסליחוב (40), כשהצליחו להפיק את המסקנות המת בקשות בעקבות המישחק הראשון. "ההצגה חייבת להימשך" אמר המי אמן צבי טרף לפני הארוחה החגיגית שנערכה במלון, אחרי המישחק השני. ואכן במכבי תל-אביב כבר חושבים קדימה, אולי לעבר מישחק הגמר שיה יה באתונה ב-4 באפריל.